

te myndigheder skal anvende de betingelser for udstedelse af en tilladelse, der er fastsat i lovgivningen i et andet EU/EØS-land.

Endeligt, betyder stk. 3 ikke, at en tjenesteyder, der er etableret i et andet EU/EØS-land, som ønsker at etablere sig i Danmark, ikke stadig skal indhente en tilladelse, selvom tjenesteyderen opfylder visse eller alle kriterier. Tjenesteyderen forudsættes at bistå de kompetente myndigheder med at tilvejebringe de nødvendige oplysninger om eventuelle betingelser, der er opfyldt i andre EU/EØS-lande.

Efter § 9, stk. 4, må kompetente myndigheder ikke, hverken direkte eller indirekte, inddrage konkurrerende erhvervsdrivende, herunder gennem rådgivende organer, i udstedelsen af tilladelser eller andre afgørelser i enkeltsager i forbindelse med etablering. Branche- og erhvervsorganisationer, der handler som kompetent myndighed, må i sagens natur gerne inddrages i udstedelsen af tilladelser. Dette forbud vedrører ikke høring af organisationer såsom handelskamre eller arbejdsmarkedets parter om andre spørgsmål end individuelle ansøgninger om tilladelse og heller ikke høring af den brede offentlighed.

Til § 10

§ 10, stk. 1, indeholder en opregning af krav, som kompetente myndigheder ikke må stille i forbindelse med adgangen til at optage og udøve servicevirksomhed, jf. servicedirektivets artikel 14.

Ifølge § 10, stk. 1, nr. 1, må kompetente myndigheder ikke stille diskriminerende krav, som direkte eller indirekte er begrundet i tjenesteyderens nationalitet. Angående selskaber må myndighederne ikke stille diskriminerende krav, som er begrundet i selskabets vedtægtsmæssige hjemsteds beliggenhed. Særligt må myndighederne ikke stille krav om, at tjenesteyderen, vedkommendes personale, de personer, der besidder kapitalandele, eller medlemmerne af ledelses- eller tilsynsorganerne, skal have en bestemt nationalitet eller have ophold i Danmark. Nr. 1 forbyder også krav, som gør udenlandske tjenesteyderes adgang til at etablere sig i Danmark mere besværlig end hjemlige aktørers adgang ved at stille diskriminerende krav til adgangen til eller brugen af ejendom eller udstyr, der er nødvendigt for at udføre tjenesteydelsen. Dette gælder eksempelvis diskriminerende krav til tjenesteyderen vedrørende erhvervelse og anvendelse af fast ejendom, udstyr, værktøj, køretøjer osv. F.eks. er det ikke tilladt kun at tillade statsborgere at ansøge om tildeling af stande og salgsboder.

Ifølge § 10, stk. 1, nr. 2, må kompetente myndigheder ikke forbyde tjenesteydere at være etableret i flere

medlemsstater eller forbyde tjenesteydere at være optaget i registre eller faglige organisationer og sammenslutninger i flere EU/EØS-lande.

Efter § 10, stk. 1, nr. 3, må kompetente myndigheder ikke begrænse tjenesteyderens frihed til at vælge mellem at etablere sig her i landet med et hovedforretningssted eller et sekundært forretningssted. Navnlig må myndighederne ikke stille krav om, at tjenesteyderen skal have sit hovedforretningssted på deres område. Kompetente myndigheder må heller ikke begrænse friheden til at vælge mellem forskellige former for etablering såsom agentur, filial eller datterselskab.

Efter § 10, stk. 1, nr. 4, må kompetente myndigheder ikke stille krav om gensidighed med det EU/EØS-land, hvor en tjenesteyder allerede har et forretningssted. Det vil sige, at kompetente myndigheder ikke må stille krav om, at det EU/EØS-land, som tjenesteyderen kommer fra, behandler dansk etablerede tjenesteydere på samme måde. Dog må myndighederne gerne, i overensstemmelse med servicedirektivets forrangsprincip, stille krav om gensidighed, der er fastsat i EU-retten vedrørende energi.

Ifølge § 10, stk. 1, nr. 5, litra a – c, må kompetente myndigheder ikke anvende en økonomisk test i forbindelse med tjenesteyderes ansøgning om etablering. Det vil sige, at kompetente myndigheder ikke må gøre en tilladelse betinget af, at der kan påvises et økonomisk behov eller en markedsefterspørgsel efter den pågældende tjenesteydelse her i landet, at den pågældende form for virksomheds potentielle eller aktuelle økonomiske virkninger på f.eks. konkurrenterne evalueres, eller at dens formålstjenlighed i forhold til den kompetente myndigheds planlagte økonomiske mål vurderes.

Ifølge § 10, stk. 1, nr. 6, må kompetente myndigheder ikke forpligte tjenesteydere til at stille eller deltage i en finansiell sikkerhed eller til at tegne en forsikring hos en dansk etableret forsikringsgiver. Dette berører ikke myndighedernes mulighed for at kræve forsikring eller finansiell sikkerhed som sådan.

Endelig må kompetente myndigheder efter § 10, stk. 1, nr. 7, ikke kræve af tjenesteydere, at de allerede skal være optaget i et dansk register i en given periode, eller kræve, at tjenesteyderen tidligere skal have udøvet den pågældende virksomhed i Danmark i en given periode.

Ifølge § 10, stk. 2, vedrører forbudet i § 10, stk. 1, nr. 5 ikke planlægningskrav, der ikke forfølger økonomiske mål, men er fastsat ud fra tvingende almene hensyn, eksempelvis miljøbeskyttelse, herunder bymiljøet, eller trafikikkerheden.